

ONZE "KLEINE SNUFFELAARS" WILLEN VAN ALLES HET FIJNE WETEN!

Weekblad. — 17e Jaargang.
Nr. 790. — 19 Mei 1955. — 24 blz.
BELGIE : 6 fr. — NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

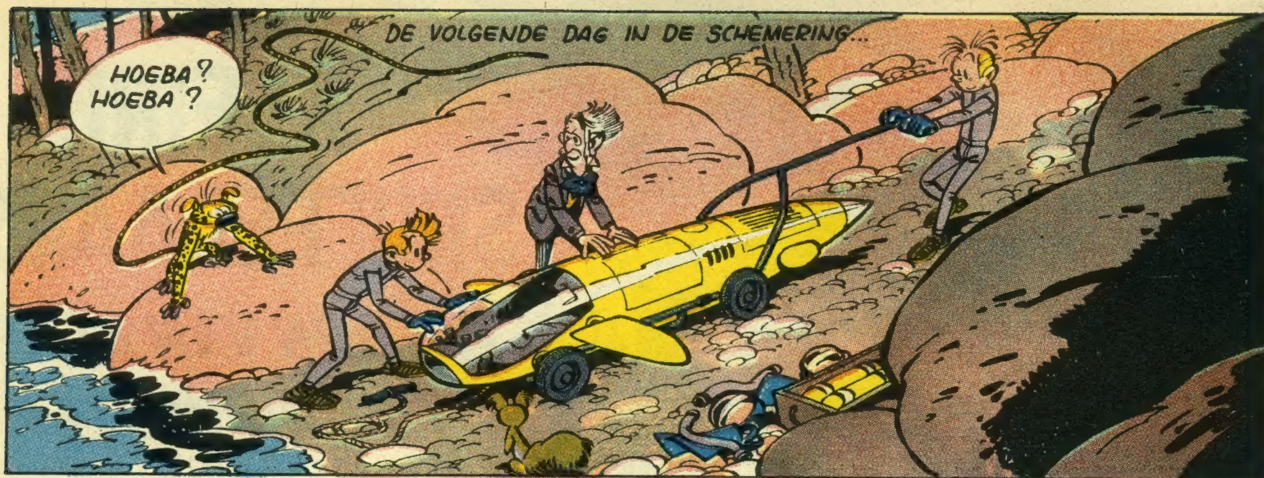

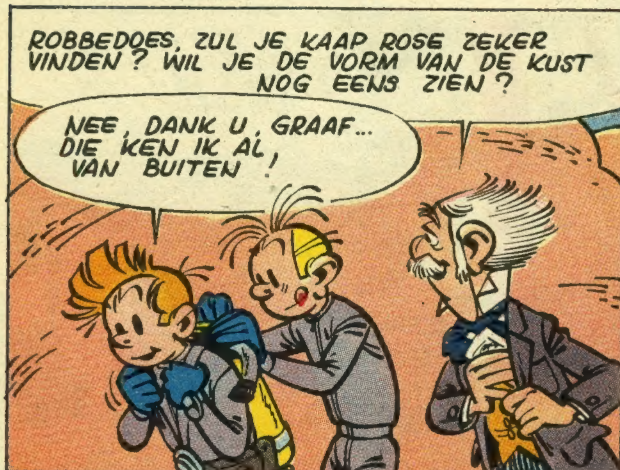

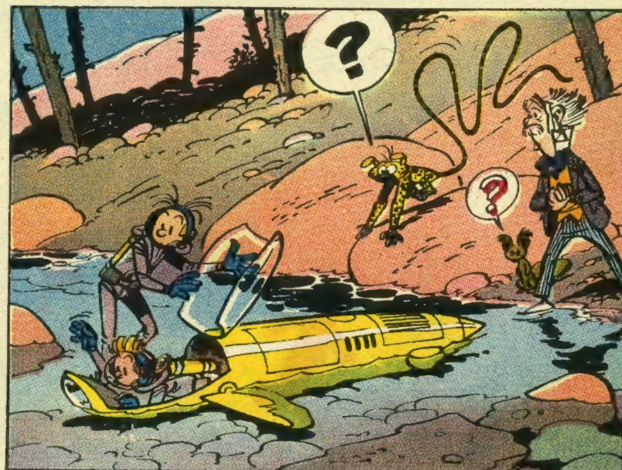

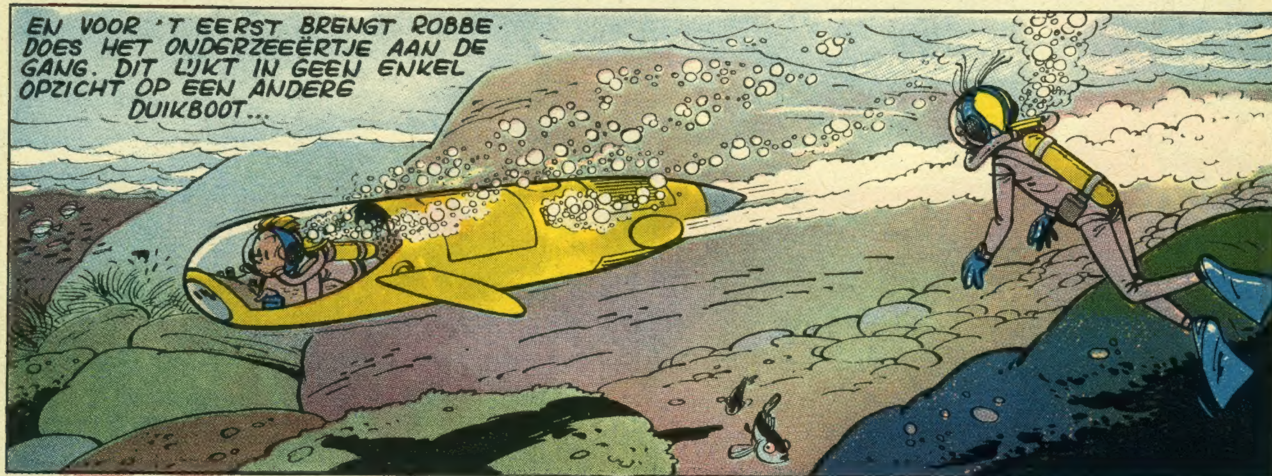

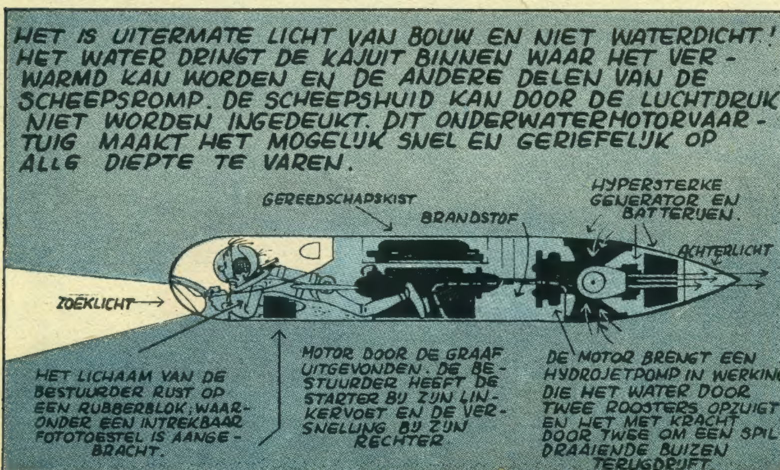

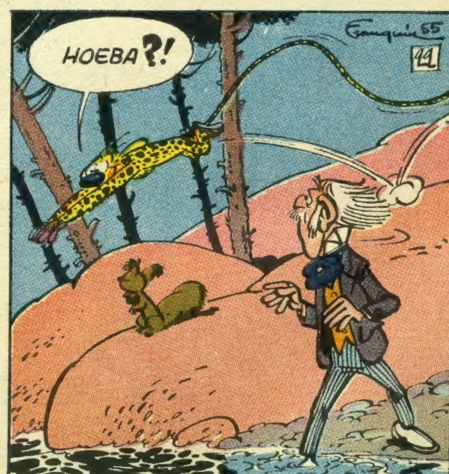

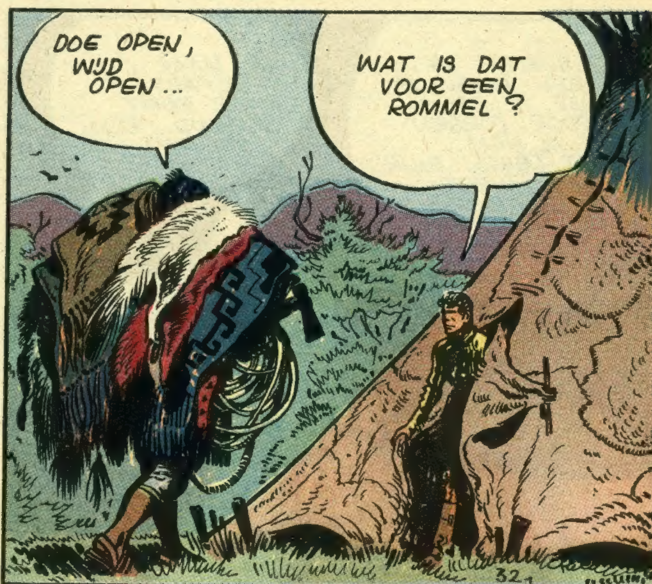

WORDT VERVOLGD

JERRY SPRING

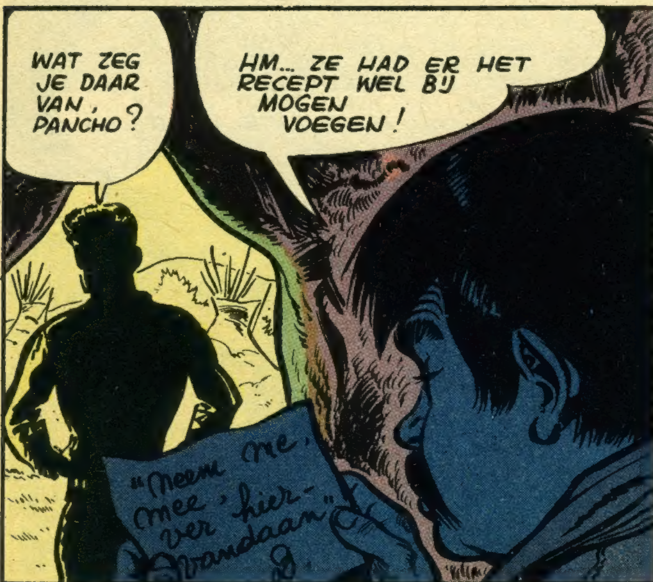
JERRY SPRING

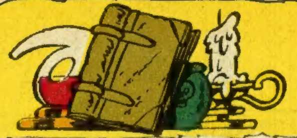

Het raadsel van de maansteen

DOOR Peyo

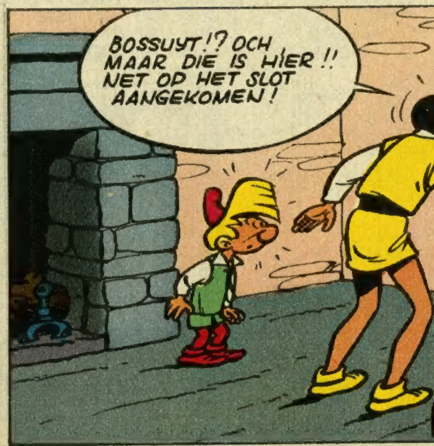

IK WAS GEKOMEN OM TE ZIEN OF IK NIETS VOOR HEM KAN DOEN VOOR IK NAAR BED GA!

TE LAAT!
HM! IK GELOOF NIET DAT IK IETS AAN ZIJN TOESTAND KAN VERBETEREN!

GOED! DAN MOETEN WE MAAR GAAN SLAPEN!
IK VOLG U!

O, IS DIT UW KAMER? AHA... NU, WEL TE RUSTEN!
GOEDENAVOND, HEER!

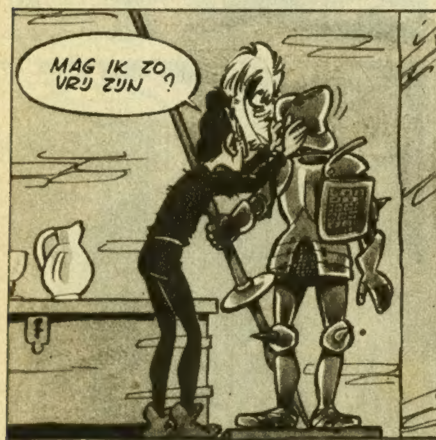

SAKKERLOOT! ZOU HIJ HET GEHOORD HEBBEN?
DAT VREES IK WEL! EN DAN WEET HIJ OOK DAT OLIVIER ONS DE STEEN HEEFT GEGEVEN!

MAAR DAN... DAN KAN HIJ VANNACHT WEL EENS PROBEREN ONS DIE AFHANDIG TE MAKEN!
DAAR KUN JE OP REKENEN! DAAROM ZULLEN WE HET VOLGENDE DOEN!...

ALS DIE JOHAN DENKT DAT HIJ DIE STEEN NOG LANG ZAL HOUDEN VERGIST HIJ ZICH! IK MOET EERST ONHERKENBAAR ZIJN. DAT IS VEILIGER!

HOE ZAL IK MIJN GEZICHT VERBERGEN?...

HA! HA! DAT HEB IK NODIG!

MAG IK ZO VRIJ ZIJN?

PFF! WAT EEN MUFFE LUCHT!

ZIEZO! AANSTONDS SLAAPT HIJ AL, DAN KAN IK DE STEEN WEGNEMEN!
6

NIEMAND HIER? NU VOORUIT DAN MAAR!

HIER IS 'T! ALLES GAAT VLOT. DE DEUR IS NIET OP SLOT!

HA! HIJ LIGT AL TE MAFFEN!

HE, WAAR ZIJN ZIJN KLEREN?

WAAA! HA! HA! HA!

?

?!?

WAAAÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏÏ

NEE MAAR... WAT IS DAT... WAT?!

WEU!!

JJOEAA

BOEOEO!

Peyo 7

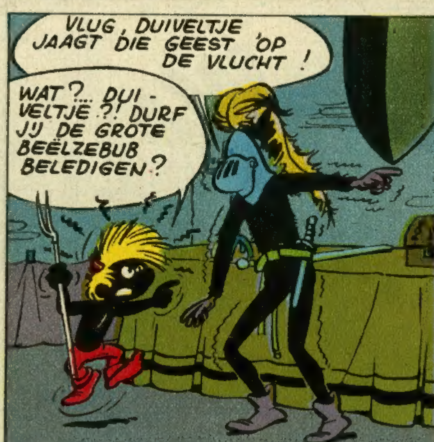

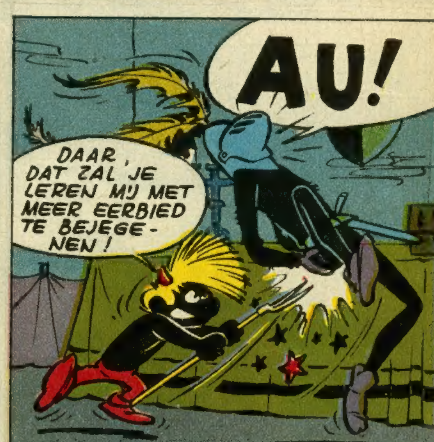

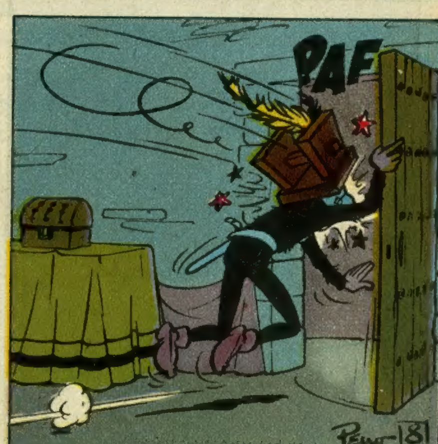

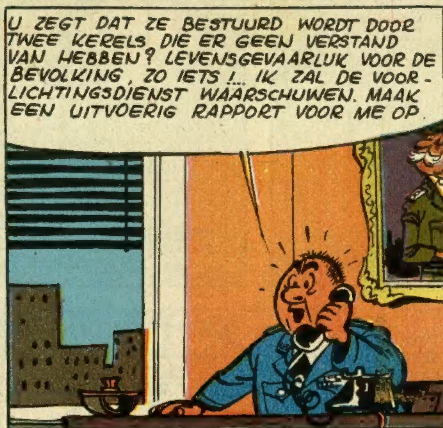

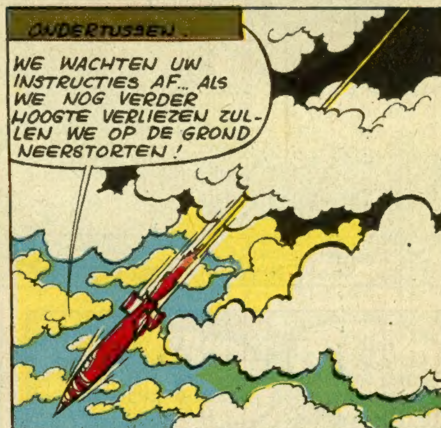
(Wordt vervolgd.)

Ie Baard en Ie Kale tegen DE WITTE HAND

TEKST DOOR ROSY – TEKENINGEN VAN WILL.

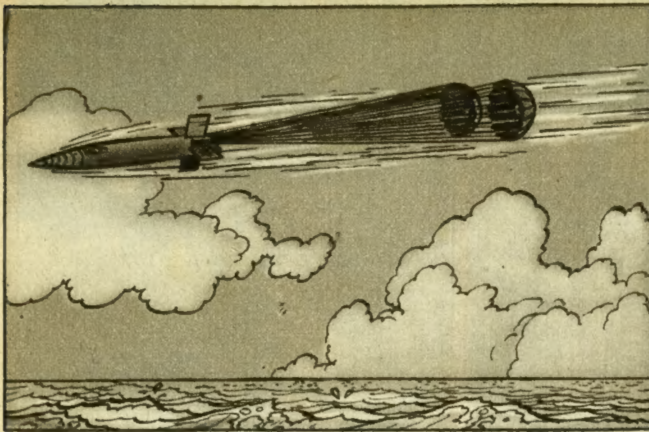

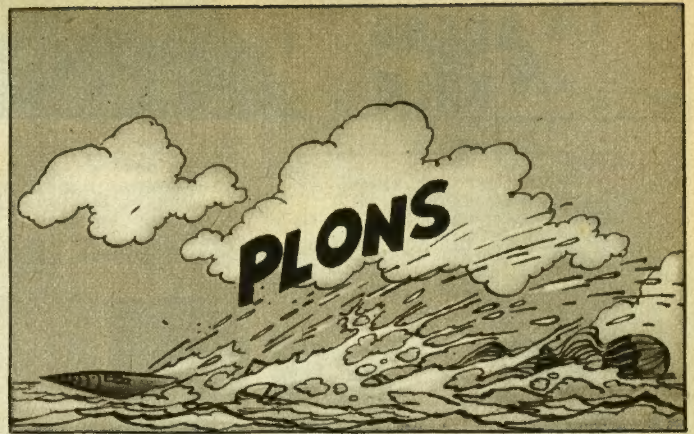

DE BAARD EN DE KALE (vervolg)...

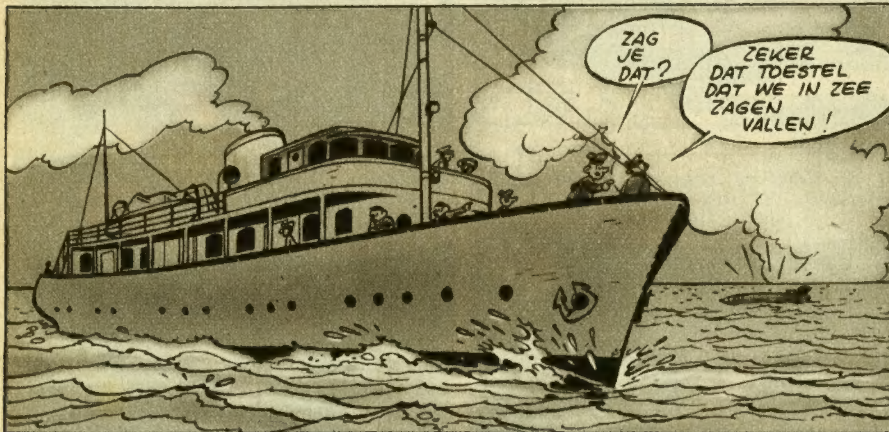

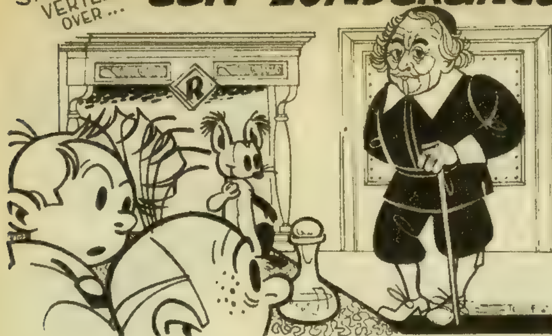

(Wordt vervolgd.)

KENNEN AL JE VRIENDJES « ROBBEDOES » AL IN ZIJN NIEUWE GEDAANTE? LAAT HUN VOORAL JE EIGEN NUMMER EENS INZIEN!

EEN ZONDERLINGE DROOM!

BINGNG !... Bingng !... Bingngng !... De grote, staande klok in het Robbedoeshuis slaat drie slagen. Drie uur... In de stille straat klept een deur dicht. Een dokwerker haast zich met een lekkere boterham onder de arm naar zijn werk. Je hoort even het rammelen van zijn fiets. Op de hoek van de straat fluit hij van : « Oh, mijn papa... ». Dan is alles weer stil.

Robje ligt nog fijn onder de wol. In zijn slaap waait hij een vlieg weg, die zijn mopneusje voor landingsterrein had aangezien. Hij draait zich eens om en trekt de zachte dekens over de oren.

De grote, staande klok — erfenis van opa Kwabbernoot zaliger — tikt rustig verder. Tik, tak-tik, tak-tik, tak... Een brutaal muisje ritst over de vloer, tjoept op tafel, schrikt even op, gooit een glas water om en... wipt het open raam uit.

Gelukkig zit er niet veel water in het glas. Langzaam vloeit het kleine riviertje naar de tafelrand. Nog even... En ja, hoor ! Tok, tok, tok... Het drupt op de grond.

Tok, tok, tok... Robje droomt...

Tok, tok, tok... Robje zit in de grote vergaderzaal van het Robbedoeshuis. Hij kijkt eens op en luistert. Tok, tok, tok... Daar komt iemand met een stok ! Pietje en Snuffel horen het ook en gluren over hun wijze brillen naar de deur. Dat moet vast een oude papa zijn !...

De deur piept open... Een mooie, knappe grijze kop komt naar binnen gekeken. Robje vliegt overeind.

— Vondel ! Onze beste vadertje Vondel ! Kom binnen.

De grote dichter is niet meer zo vlug te been. Maar ook Piet en Snuffel snellen toe.

— Zo Joost, zegt Piet. Hoe gaat het ?

— Gaat wel. Heb niet te klagen.

— Kom gauw bij het vuur zitten...

— Graag. Onder de grond is het bar koud, vrienden.

Vadertje Vondel neemt plaats. Hij kijkt zijn ogen uit. Dat kastje daar, waar muziek uitkomt, het glimmende ding uit Piets zak, waar vuur in zit, de sigaren met glazen omhulsel... Nee, hij snapt er geen jota van.

Rob is een groot diplomaat. Hij weet, dat je het best vrienden met iemand blijft, wanneer je met hem over zijn hobby spreekt. En het liefhebberijtje van vriend Joost was... dichten, natuurlijk !

— Ook op dit gebied is er veel veranderd, jonge vrienden, zegt de grijsaard. In mijn tijd was het scheppen van een kunstenaar gehuld in een sluier van geheim en goddelijkheid. Inspiratie was een toverwoord. Zoiets als een « hokus, pokus ! » Onze ouders zeiden nog : « Poëta nascitur ».

— Dat betekent : « een dichter wordt geboren ! » fluistert Rob, die vijf woorden latijn kent, tegen Piet.

— Oude mensen niet in de rede vallen ! bromt Joost. Wij, kunstenaars, deden dingen die voor gewone mensen niet aan te leren waren. « Je hebt het, of je hebt het niet », zeiden ze.

— En u weet nu, dat dit niet juist is ?

— Een mens is nooit te oud om te leren, jonge vriend ! Het drong pas goed tot mij door, toen ik enige tijd geleden een oude buurvrouw ontmoette. Een braaf mens. Ze dreef indertijd ook een kousenhandel. Ze lag begraven op een plek, waar nu een speeltuin staat. Bij een nachtelijke wandeling vond ze een Robbedoes. Zij had vooral oog voor de tekenverhalen. Maar mijn aandacht werd dadelijk getrokken door de Knollentuin. Ik zag, hoe jonge rakkers simpele pogingen doen om opstellen te maken en dichtwerken te leveren. Ik las, hoe die pogingen worden aangemoedigd...

— En uw oordeel, vader Joost ?...

— Oordeel ?... In mijn wereldberoemde ogen zijn die pogingen natuurlijk heel bescheiden. Er zijn gedichten, waar veel op is aan te merken. Maar wat geeft dat, jonge vrienden ? Dachten jullie, dat mijn eerste gedichten zo geweldig waren ? Wel, nee ! Ik heb in het begin ook rijmwoordjes moeten zoeken. Ik heb ook de versvoeten moeten tellen. Tot het tenslotte zo gesmeerd ging, dat ik in dichtvorm dacht. Ik ben een groot dichter, al zeg ik het zelf. Niet iedereen zal een groot dichter worden, maar...

VADERTJE Vondel stak een nieuwe sigaar op en schoof nog wat dichter bij het vuur.

— ...Maar ik heb een reusachtige ontdekking gedaan ! Ook weer, dank zij die buurvrouw met de Robbedoes. En weten jullie welke ontdekking ?

— Een reusachtige ontdekking ?...

— Dat mag Joost weten, bromt Piet.

— En of Joost het weet ! roept Vondel uit met van ouderdom overslaande stem en met een rommelig klinkende slag op de stoelleuning. Natuurlijk weet Joost het ! Luister : een kunstenaar is niet, zoals wij dat dachten, een godheid. Nee, hij is een mens, zoals iedereen. Ik heb door die buurvrouw en de Robbedoes ontdekt, dat...

— Dat ?...

— Dat wij allemaal vermogens bezitten zoals de grote kunstenaars, zij het dan in mindere mate. En als de pogingen om een kunstwerk te scheppen niet tot eindresultaat hebben, dat we stuk voor stuk een beroemdheid worden... door die pogingen zullen we leren van een kunstwerk te **genieten** !

— Ik begrijp u niet al te best, Joost, bekent Pietje heel bedeesd.

— Door te proberen, kom je in aanraking met de kunst. Je gaat bijvoorbeeld eens kijken, hoe anderen het hebben gedaan. Je vraagt je af, « waarom ? ». Het verstandelijk inzicht in het ontstaan en de werking van het kunstwerk, zal de gunstige voorwaarde scheppen voor de liefdevolle aanraking, waaruit tenslotte het **genieten** van kunst ontspringt. En dat is mijn geweldige ontdekking ! Door het zelf te proberen, zullen de rakkers van kunst leren **genieten** !

— Zo is het met alles, merkt Snuffel op.

— Inderdaad ! Zo is het met alles ! Ik zit nu onder de grond. Nu ik er mee in aanraking ben gekomen en verplicht ben die wonderlijke insectenwereld gade te slaan... Wel, vrienden, je komt er niet op uitgekeken. Je « geniet » van de schepping. Inderdaad ! Zo is het met alles... Met de wereld van het kleine : het microscopische, met de wereld van het grote : de sterrenwereld, met de wereld van het leven : de mensen en dieren, en met de wereld van het schone : de kunst. Iedereen is een kunstenaar. Als hij geen scheppend kunstenaar is, dan is hij of kan hij minstens een « genietend » kunstenaar zijn. Op één voorwaarde...

— En die is...

— Dat we als een kind blijven, voor wie alles mooi en nieuw is en die altijd vraagt : waarom ?

— Dat zal ik eens aan **ERNEST PERK** uit het **Antwerpse** moeten vertellen, zegt Snuffel en ook aan **RODE AREND** uit **Dendermonde**, die met de beste wil van de wereld niet van klassieke muziek kan genieten, zoals hij schrijft.

— Je moet je wat inspanning getroosten, zegt Vader Vondel. Je best doen er iets van te begrijpen. Er met een kenner over praten. En dan je ogen dicht doen en luisteren, luisteren en nog eens luisteren... Jullie zijn te benijden ! Dat kastje daar is een radio, nietwaar ?...

— Inderdaad, zegt Rob.

— Wel, pas geleden nog ontmoette ik een meneer, die tijdens zijn leven bij de... bij de...

— Schoolradio ?...

— Juist, bij de « schoolradio » werkte. Daar wordt aan de jeugd veel verteld en uitgelegd, nietwaar ? Uch !... Uch !...

Snuffel stuurt Piet naar de kelder om een paar flesjes citroensap te halen...

Robje ligt nog onder de wol. Hij draait zich om. Er kriebelde iets in zijn oor. Was het weer die nare vlieg ? Dan droomt hij weer verder. Vadertje Joost vertelde zo mooi over het genieten van kunst. Wat zou hij nog meer te babbelen hebben ?...

Dat zullen we de volgende week weten, rakkers !

Intussen rond onze Robbedoesvaan :

Met Robje Vooruit en Vooraan !

Je altijd trouwe

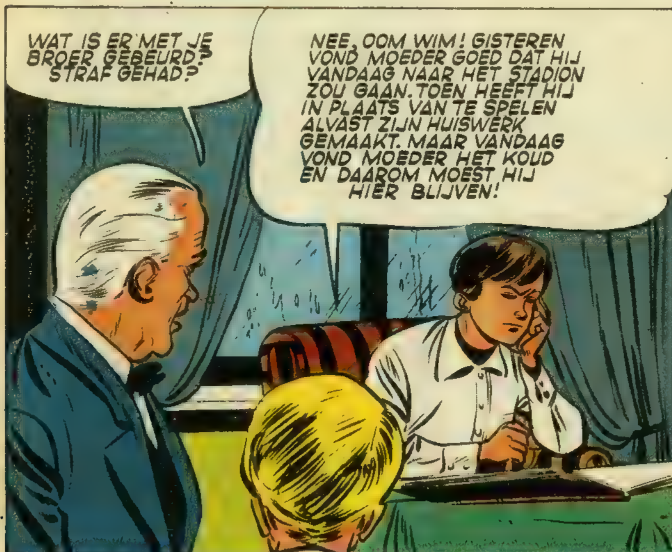
SNUFFEL.

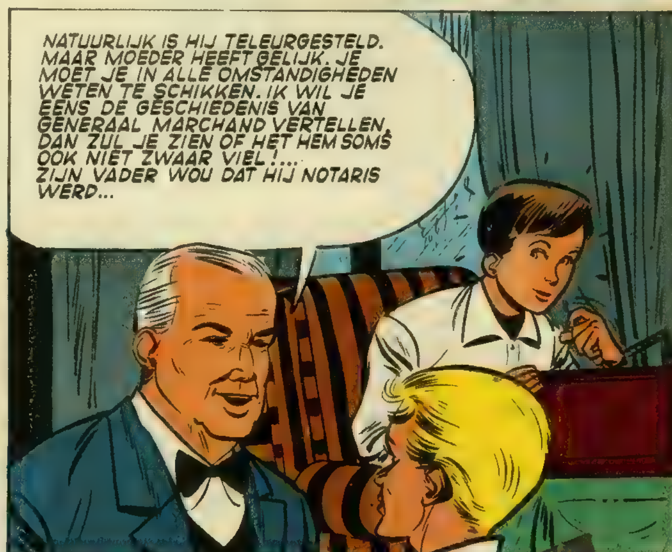
UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

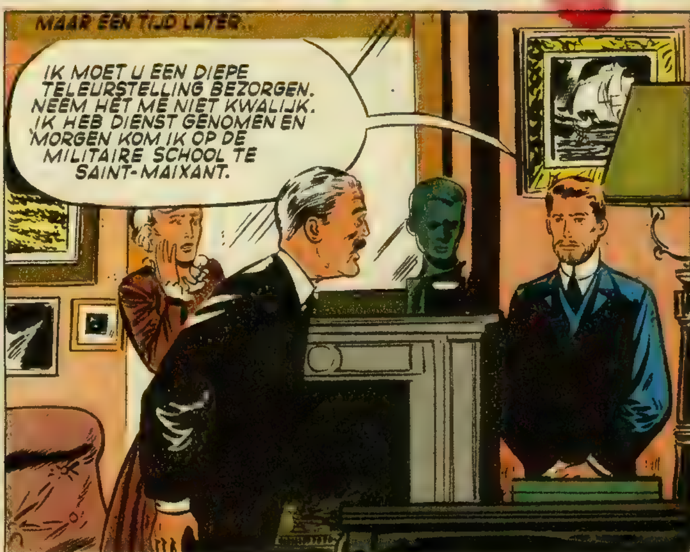
Een Fransman zwicht voor de Britten

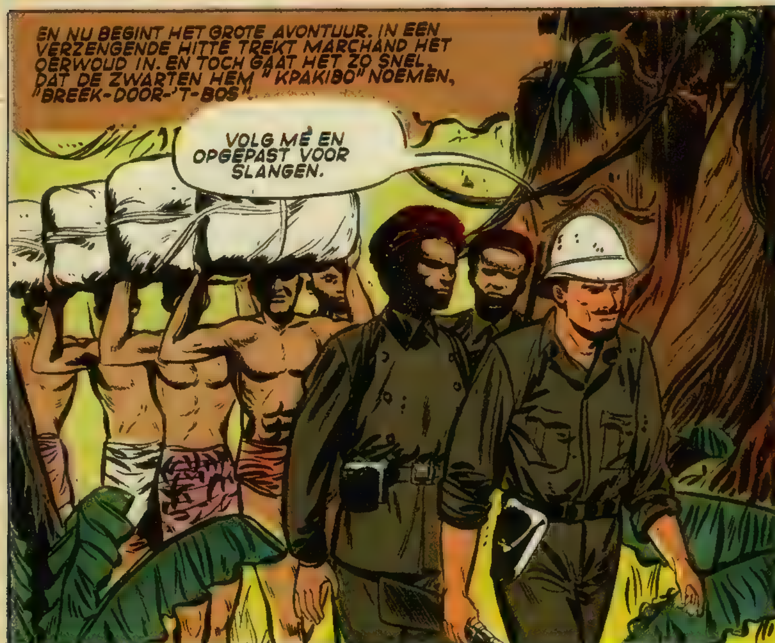

BIJ MIJN VOLGENDE VERLOF IN FRANKRIJK ZAL IK MIJN PLAN AAN DE REGERING VOORLEGGEN. IK ZAL TOESTEMMING VOOR EEN EXPEDITIE VRAGEN.
MAAR ZULLEN ZE JE VOOR VOL AANZIEN?

ALS MARCHAND IN FRANKRIJK TERUG IS DOET HIJ TALLOZE STAPPEN... OP EEN DAG...
UW PLAN IS ONDERZOCHT EN HEEFT VEEL BELANGSTELLING GEWEKT. U KRIJGT VOLMACHT VOOR EEN VREEDZAME VEROVERING VAN AFRIKA.

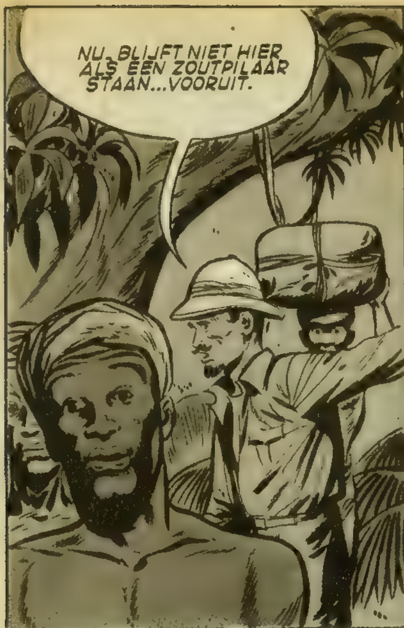

EINDELIJK HEB IK DE TOESTEMMING... HIER, LEES MAAR. MORGEN VERTREK IK NAAR DAKAR.

NU VOLGEN DE VOORBEREIDSELEN IN DAKAR
ZOEK 8 LAPTOTS VOOR VANAVOND... IK NEEM OOK 8 SENEGALESE TIRAILLEURS...
MAAR PAS OP, IN HET BOS VAN BAOELE ZIJN DE NEGERS GEVAARLIJK!
LAPTOT: INHEEMSE DRAGER OF ARBEIDER.

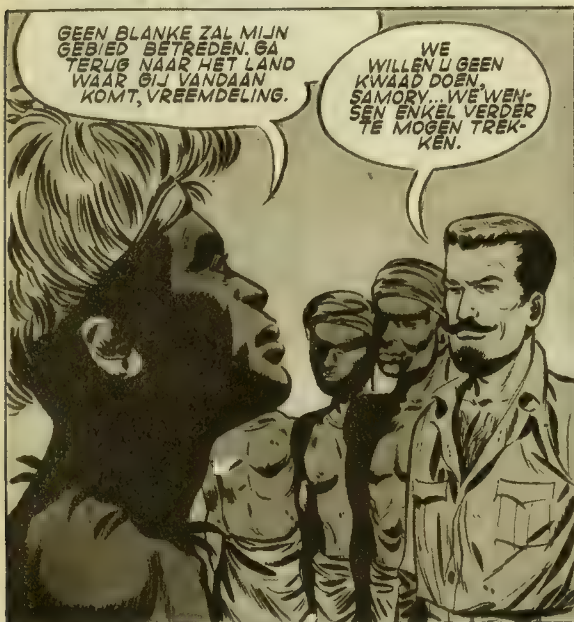

HET IS EEN VREEDZAME EXPEDITIE. WE MOGEN NIET TE TALRIJK WEZEN. DAT ZOU DE WILDE STAMMEN ONTSTEMMEN... GEEN NOOD, HOOR, IK ZAL VOORZICHTIG WEZEN. MAAR WIE NIET WAAGT NIET WINT.

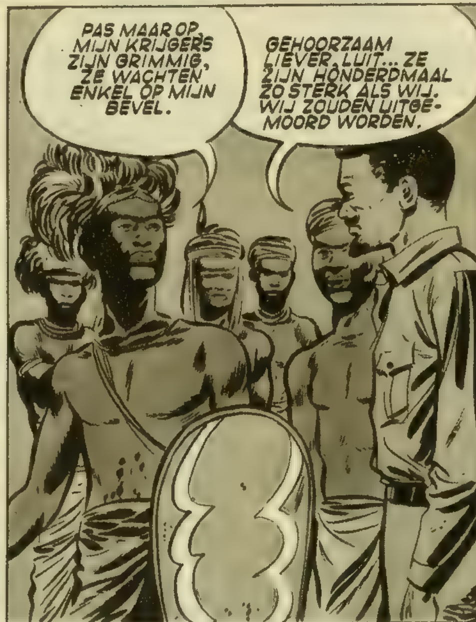

EN NU BEGINT HET GROTE AVONTUUR. IN EEN VERZENGENDE HITTE TREKT MARCHAND HET OERWOUD IN. EN TOCH GAAT HET ZO SNEL, DAT DE ZWARTEN HEM "KPAKIBO" NOEMEN, "BREEK-DOOR-'T-BOS".
VOLG ME EN OPGEPAST VOOR SLANGEN.

HOOR, TAMTAMS, LIJKT 'T WEL!...
ZE MELDEN ONZE KOMST...

NU, BLIJFT NIET HIER ALS EEN ZOUTPILAAR STAAN... VOORUIT.

O! SAMORY... HET IS SULTAN SAMORY MET ZIJN KRIJGERS. ZE VERAFSCHUWEN DE BLANKEN.

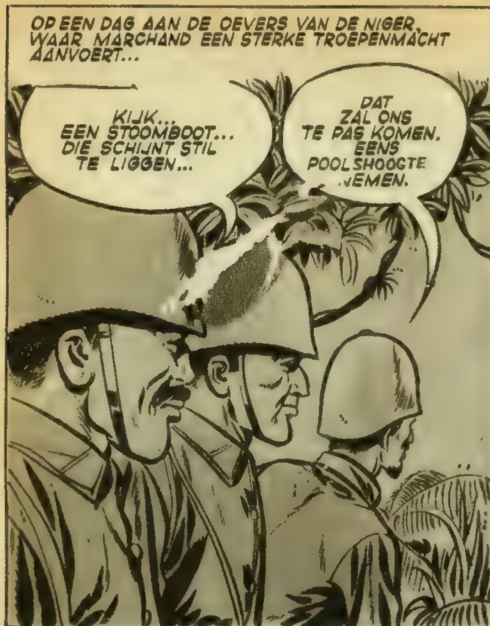

GEEN BLANKE ZAL MIJN GEBIED BETREDEN. GA TERUG NAAR HET LAND WAAR GIJ VANDAAN KOMT, VREEMDELING.
WE WILLEN U GEEN KWAAD DOEN, SAMORY... WE WENSEN ENKEL VERDER TE MOGEN TREKKEN.

PAS MAAR OP. MIJN KRIJGERS ZIJN GRIMMIG, ZE WACHTEN ENKEL OP MIJN BEVEL.
GEHOORZAAM LIEVER, LUIT... ZE ZIJN HONDERDMAAL ZO STERK ALS WIJ. WIJ ZOUDEN UITGEMOORD WORDEN.

JE HEBT GELIJK... VECHTEN ZOU NIET BATEN EN MIJN OPDRACHT IS IMMERS VREEDZAAM. RECHTSOMKEERT, WE KEREN NAAR DAKAR TERUG.

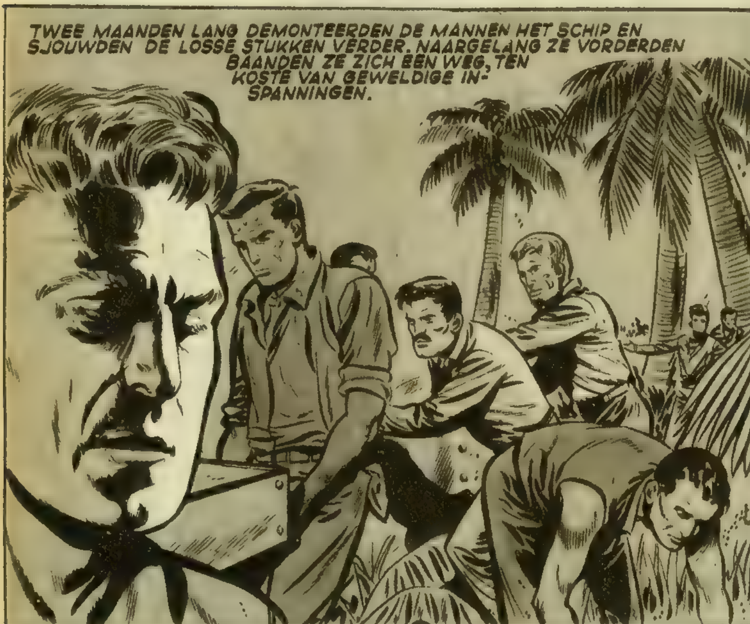

EN ENKELE MAANDEN LATER IN DAKAR...
MARCHAND, JIJ HIER? IK WAANDE JE MIDDEN IN HET OERWOUD! WAT SCHEELT ERAAN'
HET IS MISGELOPEN DOOR EEN AL TE KOPPIG NEGERPOTENTENTAAT. OCH, ZO IS 'T LEVEN.

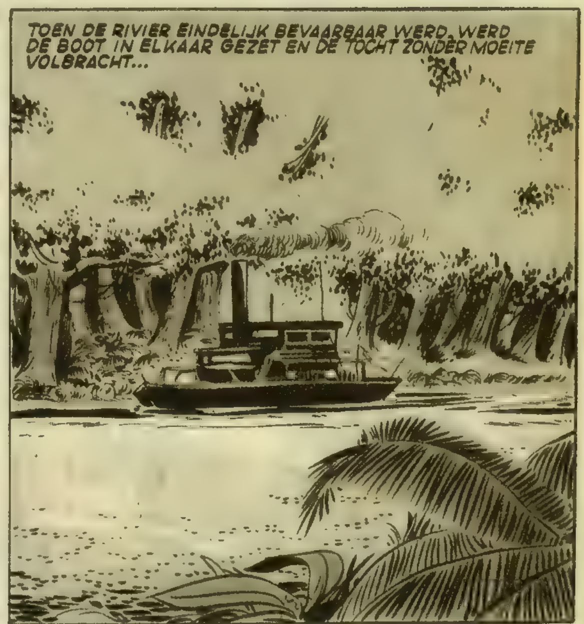

MAAR DE REGERING HEEFT ME EEN ANDERE OPDRACHT VERSTREKT: EEN WEG VAN DE NIGER NAAR DE NIJL TE VINDEN... IK MOET FASJODA ZO GAUW MOGELIJK INNEMEN.
DROMMELS... JE WEET TOCH WEL DAT DE ENGELSEN ER OOK BIZONDER BELANG IN STELLEN. TRACHT ZE VOOR TE WEZEN.

OP EEN DAG AAN DE OEVERS VAN DE NIGER, WAAR MARCHAND EEN STERKE TROEPENMACHT AANVOERT...
KIJK... EEN STOOMBOOT... DIE SCHIJNT STIL TE LIGGEN...
DAT ZAL ONS TE PAS KOMEN. EENS POOLSHOOGTE NEMEN.

HEI DAAR!... WAT IS ER AAN DE HAND?
HET SCHIP IS IN GRAS EN MODDER BLIJVEN STEKEN... IK KOM NIET MEER VOORUIT!

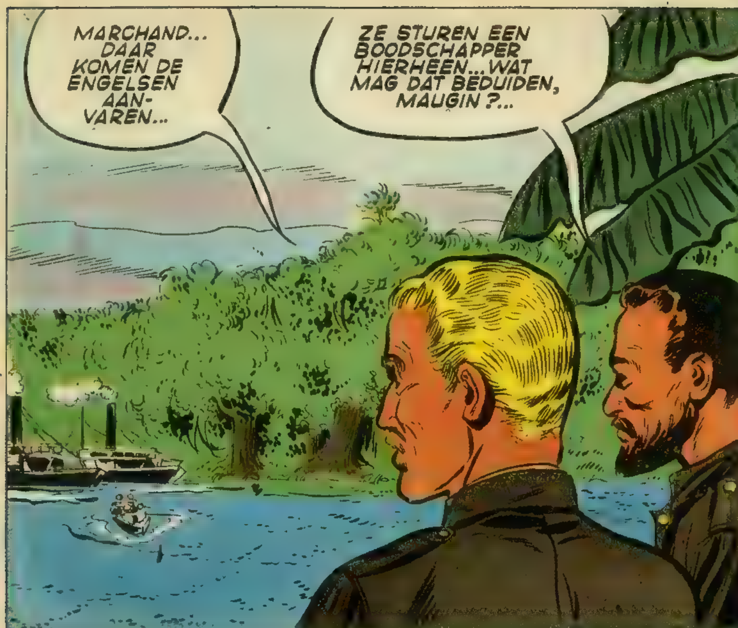

KOMAAN... NEEM DAT SCHIP UIT ELKAAR. TIEN MANNEN ZULLEN DE WEG BANEN. DE ANDEREN MOETEN DE STUKKEN DRAGEN. ZODRA DE RIVIER WEER BEVAARBAAR WORDT ZETTEN WE ZE WEER IN ELKAAR.

TWEE MAANDEN LANG DEMONTEERDEN DE MANNEN HET SCHIP EN SJOUWDEN DE LOSSE STUKKEN VERDER. NAARGELANG ZE VORDERDEN BAANDEN ZE ZICH EEN WEG, TEN KOSTE VAN GEWELDIGE IN-SPANNINGEN.

TOEN DE RIVIER EINDELIJK BEVAARBAAR WERD, WERD DE BOOT IN ELKAAR GEZET EN DE TOCHT ZONDER MOEITE VOLBRACHT...

OP 16 JULI 1898 RUKTE MARCHAND FASJODA BINNEN DAT AAN DE NIJL LIGT...

MAAR MARCHAND KWAM WEL ERG LAAT... DE ENGELSEN WAREN ONDER GENERAAL KITCHENER DE NIJL OPGEVAREN EN HADDEN EEN GROOT STUK VAN DE OOSTE-LIJKE SOEDAN BEZET...
OP. 4.

MARCHAND... DAAR KOMEN DE ENGELSEN AAN-VAREN...
ZE STUREN EEN BOODSCHAPPER HIERHEEN... WAT MAG DAT BEDUIDEN, MAUGIN ?...

ENIGE OGENBLIKKEN LATER...
GENERAAL KITCHENER WIL DE BEVELHEBBER VAN HET FORT SPRE-KEN...
DAT BEN IK... LUITENANT MAR-CHAND. IK BEN BEREID HEM TE WOORD TE STAAN.

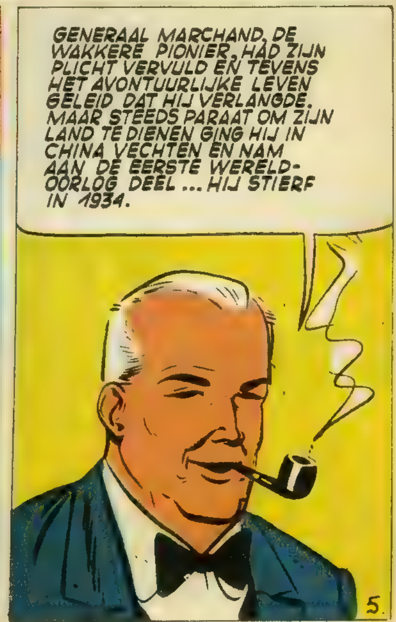

LUITENANT MARCHAND, IK HEB DE OOSTELIJKE SOEDAN TERUGVEROVERD. IK KOM FASJODA IN BEZIT NEMEN. IN NAAM VAN ENGELAND BEVEEL IK U HET TE ONT-RUIMEN!
GENERAAL KITCHENER, IK WAS AL 2 MAANDEN VOOR U HIER. IK HEB HET IN FRANK-RIJKS NAAM IN BEZIT GENOMEN EN GEEF HET NIET PRIJS.

WEES OP UW HOEDE, LUITENANT MARCHAND. IK HEB OPDRACHT FASJODA TOT ELKE PRIJS TE BEZETTEN. IK BESCHIK OVER 20.000 MAN, U HEEFT ER MAAR 200!

ZAL DE OORLOG UITBREKEN? MAAR INEENS...
ORDER VAN DE REGERING IN PARIJS... VOORAL GEEN OORLOG... WE MOETEN DEZE PLAATS ONTRUIMEN NA AL DE MOEITE OM HIER TE KOMEN! BESPOTTELIJK!

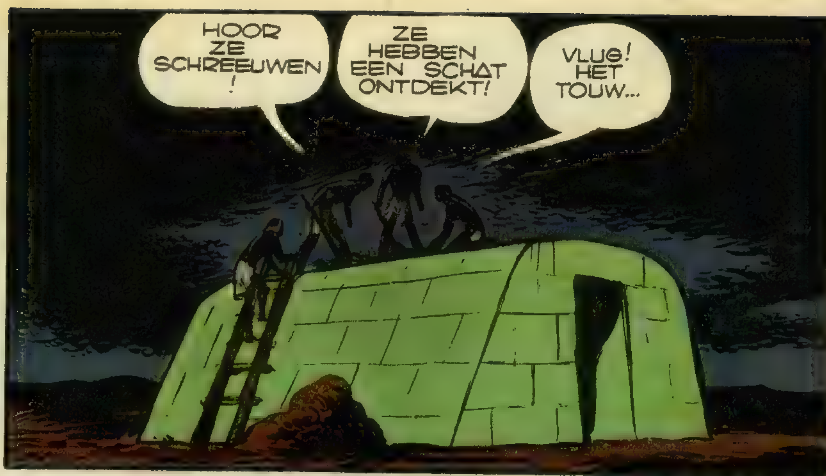

MAAR IN HET LANDSBELANG MOET MARCHAND GEHOORZAMEN... HIJ ONTRUIMT FASJODA...

IN FRANKRIJK TERUGGEKEERD WORDT COMMANDANT MARCHAND ALS EEN HELD ONTVANGEN, TOT KOLONEL BEVORDERD, DAN TOT GENERAAL, HIJ ONTVANGT HET LEGIOEN VAN EER...

GENERAAL MARCHAND, DE WAKKERE PIONIER, HAD ZIJN PLICHT VERVULD EN TEVENS HET AVONTUURLIJKE LEVEN GELEID DAT HIJ VERLANGDE. MAAR STEEDS PARAAT OM ZIJN LAND TE DIENEN GING HIJ IN CHINA VECHTEN EN NAM AAN DE EERSTE WERELD-OORLOG DEEL ... HIJ STIERF IN 1934.
5.

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

DE TALISMAN VAN TIMOER

(Wordt vervolgd.)

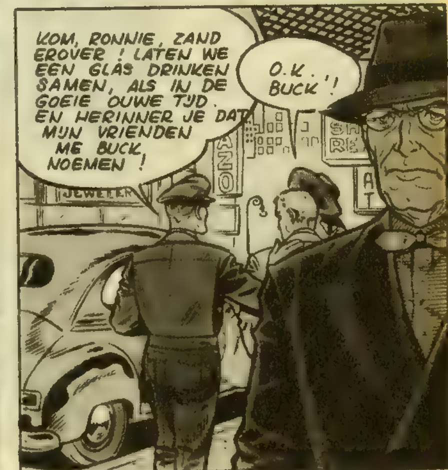

BUCK DANNY
NC-22654
ANTWOORDT NIET MEER

BOLTON... WAREMPEL ! ZO HAD IK JE NOOIT HERKEND... EH... IN BURGER, BEDOEL IK !
OCH, HET IS NIET ERG, SIR !

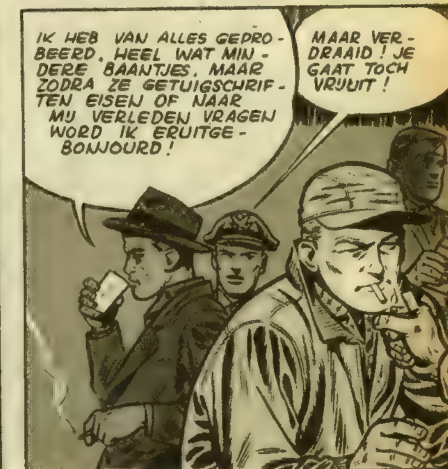

IK WEET DAT IK ER SJOFEL UITZIE, MAAR DAT IS MIJN SCHULD NIET... IK KWAM INEENS OP DE KEIEN TE STAAN, ZONDER BAAN EN ZONDER GELD EN...
ELLENDIG, KEREL !... IK WOU JE VOLSTREKT NIET ...

IK WAS ZO VRIJ U OP TE WACHTEN, SIR. NEEM ME NIET KWALIJK. MAAR IK... IK WOU U DANKEN VOOR WAT U VOOR ME HEEFT GEDAAN. DAT WAS FIJN VAN U... EN HEEL DAPPER !

IK ZEI WAT IK DACHT, RONNIE !
JA, MAAR DAT HAD ZEKER NIEMAND ANDERS GEDAAN. DAT VERGEET IK NOOIT, SIR !... DANK ZIJ U HEB IK GEEN TWINTIG JAAR GEVANGENISSTRAF GEKREGEN ...

KOM, RONNIE, ZAND EROVER ! LATEN WE EEN GLAS DRINKEN SAMEN, ALS IN DE GOEIE OUWE TIJD. EN HERINNER JE DAT MIJN VRIENDEN ME BUCK NOEMEN !
O.K. BUCK !
JEWELER

NU, RONNIE, HET GAAT JE NIET VOOR DE WIND, HE ?
NEE, HELAAS ! DE KRANTEN HEBBEN MIJN GEVAL AAN DE GROTE KLOK GEHANGEN. GEEN ENKELE LUCHTVAARTMAATSCHAPPIJ WIL ME NOG AANNEMEN, ZELFS NIET ALS WERKTUIGKUNDIGE. EN BUITEN PILOOT KEN IK HELAAS GEEN ANDER VAK !
BROOKLIN DODGERS

IK HEB VAN ALLES GEPROBEERD, HEEL WAT MINDERE BAANTJES. MAAR ZODRA ZE GETUIGSCHRIFTEN EISEN OF NAAR MIJ VERLEDEN VRAGEN WORD IK ERUITGEBONJOURD !
MAAR VERDRAAID ! JE GAAT TOCH VRIJUIT !

IK ZAL ME OVER JE ONTFERMEN. MAAR NEEM NU ALVAST DIT AAN...
NEE... DANK JE, BUCK !... FIDEEL VAN JE, MAAR DAT SLA IK AF. IK KRIJG MISSCHIEN HEEL GAUW EEN DENDERENDE "JOB"

O, JA ? WAT VOOR WERK ?
PILOOT. MAAR HET IS GEHEIMZINNIG ! DEGENE DIE ME DAT AAN DE HAND DOET SCHIJNT ME GOED TE KENNEN, MAAR HIJ WIL NIET IN BIJZONDERHEDEN TREDEN !

IK WEET ENKEL DAT HET VORSTELIJK WORDT BETAALD EN DAT IK VOOR EEN TIJDJE MOET ONDERDUIKEN.
DAT LIJKT ME VERDACHT. MISSCHIEN IS HET WEL EEN SMOKKELZAAK !
THEATERS
NC.15.

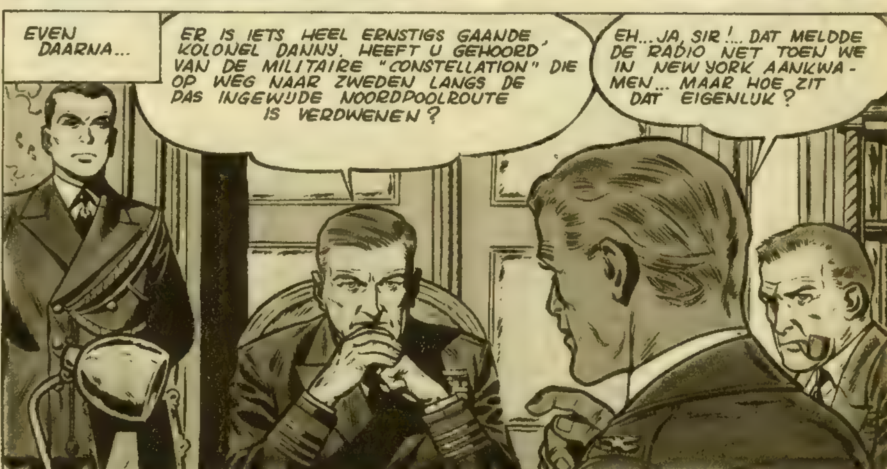

(Wordt vervolgd.)

TOERIST IN BIJEN-LAND

— Zzzoemm... Zzzoemm...

Meneer Bartels moet lachen om ons verschrikt en angstig gedoe. Vooral Fred trekt lelijke gezichten.

— Ik ben niets op zo'n prikje gesteld, meneer !...

— Kom, jongen, je moet niet zo bang zijn ! Ze zullen je heus niets doen. Bijen zijn de liefste en vriendelijkste diertjes, die men zich kan voorstellen.

Wat een prettige man, die meneer Bartels ! Hij was dadelijk bereid ons op deze vrije middag zijn « veestapel » te laten zien, toen wij er gisteren om vroegen. Hij begrijpt ook wel, dat wij ons niet bepaald op ons gemak voelen. Het is ook geen pretje, als je met een pijnlijke bult, groot als een raapkool, moet rondlopen.

— Kom, zegt hij. Ik zal jullie mijn bijenstand tonen. En jullie natuurlijk het een en ander over dat interessante volkje vertellen. Een « volk » is het ! Ze hebben zelfs een koningin en soldaten. Eigenlijk zijn jullie buitenlanders voor hen. Ze doen je niets, zolang je hen als « toerist » bezoekt. Maar zo gauw ze je als staatsgevaarlijk gaan beschouwen...

— ... Dan steken ze met hun lansen ! vult Fred aan.

— Mooi gezegd ! Voor alle zekerheid zal ik jullie dan een pantser geven... Hier...

Het pantser bestaat uit een imkerkap met een masker van gevlochten paardenhaar.

Achter meneer Bartels stappen we de schuur uit en zijn grote tuin in.

— Een bij steekt niet gauw, vertelt hij. Ze is daar veel te verstandig voor. Ze weet, dat de steek haar het leven kost. Als de angel eenmaal in het vlees is gedrongen, kan ze hem niet meer terugtrekken. Er zitten weerhaakjes aan. Juist zoals bij een vishaakje.

Achter de hoog-opschietende bloemen in het bloemenperk duiken opeens vijf rijen kasten op, netjes op een rijtje, zoals huizen in een straat.

— O, roept Fred uit. Ik dacht dat bijen in gevlochten korven woonden...

— Dat is voorbije tijd, Fred ! Ik heb er wel, maar die gebruik ik alleen als noodwoningen. Bijvoorbeeld als ik voor een nieuwe zwerm toevallig geen kast in voorraad heb. Deze houten kasten zijn veel handiger. Je kan ze bijna helemaal uit elkaar nemen. Kijk...

We scharen ons rond een bijenkast. Bartels licht het dak op. We zien een tiental platen rechtop in de kast staan.

— Dit zijn raten, verklaart de imker. Je kan ze er zo uitlichten...

De raat is een houten raampje, helemaal gevuld met zeshoekige wascellen.

— Dit is nu een honingraat. Deze is leeg, want ik heb vanmorgen de honing er uitgehaald. Kijk, er zitten twee lagen cellen over elkaar, die met een tussenschot van elkaar gescheiden zijn. Is een cel met honing gevuld, dan plakt de bij er een wasdeksel op. Wil je de honing eruit halen, dan moet je eerst die dekseltjes verwijderen. Dat doen we met een speciaal mes, dat ik je straks zal laten zien...

— En de honing ? Moet u die met een lepeltje uit de cellen pulken ?

— Welnee, jongen ! Heb je in de schuur die ketel met ijzeren slinger gezien ?

— Die wasmachine ?

— Haha, nee, dat is geen wasmachine. Het is een centrifugaal- of slingermachine. In het midden bevindt zich een as, waar de raat rechtstandig op vastgeklemd wordt. Met de slinger draaien we het geval heel hard rond. Door de middelpuntvliegende kracht vliegt de honing uit de cellen en verzamelt zich op de bodem van de ketel. Begrepen ?...

Poppetje gezien, kastje weer dicht... We zetten onze wandeling voort.

— Hoeveel bijen behoren tot een volk ? vraagt Paul.

— Een sterk volk heeft er gemiddeld 30.000. Maar ze moeten minstens met vijf duizend zijn om te kunnen bestaan. Aan het hoofd van elke gemeenschap staat een koningin.

— Hoe ziet de koningin eruit, meneer ?

— Ze is veel langer dan de gewone bijen. Ze heeft een hartvormige kop. Haar twee ogen zijn langwerpig en smal en staan rechts en links van de kop. Hiertussen ligt een breed voorhoofd met nog... drie kleine ogen...

— Dus ze heeft vijf ogen ?

— Ja zeker ! Trouwens alle bijen hebben vijf ogen. De ogen van de bij, en ook die van andere insecten, zijn niet zoals de onze. Zij hebben « samengestelde » ogen. Je zou ze kunnen vergelijken met een halfronde bol, volgeplakt met duizenden spiegeltjes.

» De koningin heeft maar korte vleugeltjes. Dat maakt voor haar niet veel uit, want ze vliegt toch maar een keer in haar leven uit : op haar bruidsvlucht...

— En zijn er nooit twee koninginnen, meneer ?

— Toch, maar nooit voor lang. Zo gauw er 2 koninginnen zijn, breekt er oorlog uit. Als er een koningin wordt geboren, maakt de koningin-moeder gewoonlijk dat ze weg komt. Bij haar vertrek wordt ze door een hele massa aanhangers omzwermd. Dit noemen we het « zwermen ». De jongste koningin heeft altijd het recht om te blijven. Wil de ander niet weg, dan gaat de rechtmatige heerseres haar te lijf. Een gevecht op leven en dood. Zo gauw de jonge koningin de alleenheerschappij heeft veroverd, gaat zij op een zonnige morgen haar bruidsvlucht maken. Ze kiest haar gemaal. Dadelijk na haar terugkomst begint ze eieren te leggen. Als alles naar wens verloopt, legt ze er 3000 in 24 uur, waarvan ze er nog 15 rust...

— Dat is heel wat ! verzucht Fred. Meneer Bartels schiet in de lach.

— Haar paleis, de koninginnen-cel, maak ik altijd zelf. Hiervoor neem ik uit een raat een cel, die een pasgelegd ei bevat. Deze cel plak ik op een kleine, houten kubus.

» Hé, ik heb een hese stem van al dat praten. Als we eens gingen kijken, of moeder de vrouw niet iets lekkers voor ons heeft ?

Dat laten we ons geen twee keer zeggen !

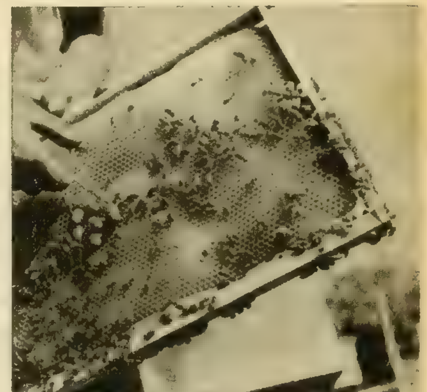
FONS.

Een straatje in bijenstad. De huisjes dragen geen nummer. En toch vergissen de kleine zoemers zich nooit. Behalve de... roofbijen, die eens willen proberen om bij buurman een vaatje honing te kapen. Die deugnieten !

Onze imker is hier druk bezig met de bouw van het « koninklijk paleis ». De cel voor de koningin. Een cel uit een raat wordt op een houten klosje geplakt en in een korfje gezet, bestemd voor de kweek van koninginnen.

Als je goed kijkt, zie je op deze raat zes kunstmatige koninginnencellen. Onze imker neemt er juist een uit.

Zouden jullie een bij willen zijn ? Verbeeld je, dat meester op school jullie ook met een stoffer de klas zou uitvegen ! Dank je !

Met de klas onder zee

Het is puffend-warm in de klas. Jan kijkt eens om zich heen. Wat kan zo'n middag toch lang duren! De jongens zitten allemaal loom in hun banken over hun aardrijkskunde-boek gebogen. Ze slapen meer dan dat ze lezen. Alleen Fred op de achterste bank is goed wakker. Hij heeft een vliegje weten te verschalken en laat het arme beestje nu in alle richtingen over het boek marcheren.

De ogen van Jan dwalen naar buiten, door het open raam, waar juist een musje opfladdert. Hij ziet hoe het helle groen van de boomtoppen scherp afsteekt tegen het staalblauwe van de lucht. Heerlijk, die natuur!... Nog een paar weekjes, en dan is het vacantie!

Meester Buys verschuift zijn lessenaar. Hij merkt, dat het zijn jongens niet meevalt. Zo'n warme middag ook! Even glijdt er een glimlach op zijn gezicht. Hij herinnert zich toen hij zelf vroeger op de schoolbanken zat. Ook hij had de uren geteld. Wat vonden ze het dan fijn, als meester iets ging vertellen... Vertellen!... Vertellen?...

Ja, als hij eens iets ging vertellen?...

— Jongens, doe de boeken maar aan de kant!

Ze lieten het zich geen twee keer zeggen! Rits, rats, roef, en geen boekje is meer te zien. Zelfs voor Fred op de achterste bank betekent het zo'n opluchting, dat hij zijn vliegje vergeet.

Jan verzet zich even. Tjonge, wat plakken zijn benen op die verniste zitting!

Meester begon:

— Jullie allen fantaseren graag, nietwaar? Wel, doe nu eens heel even de ogen dicht...

De jongens lachen en gluren door hun wimpers naar de meester. Ja, want voor meester Buys moet je oppassen. Die heeft altijd een of andere grap klaar. Deze keer is het toch ernst.

— En nu moeten jullie je voorstellen, vervolgt hij, dat we met een heel moderne atoom-duikboot een reisje gaan maken in de diepten van de zee. Het gevalletje is natuurlijk helemaal in glas, zodat we alle kanten heen kunnen kijken. Er zijn natuurlijk ook sterke schijnwerpers, want zo nu en dan zal het erg donker zijn.

— Is het dan niet altijd pikdonker onder zee, meester?

— Nee, Jan, en je zal straks begrijpen waarom. Zo, nu mogen jullie de ogen weer openen. We bevinden ons op een diepte van ongeveer 400 meter. Hier dringt bijna al helemaal geen daglicht meer door. Als we nog even dieper gaan, is het pikdonker. We flitsen onze schijnwerpers aan.

» Dat gebrek aan licht schijnt ook invloed te hebben op de vissen zelf. Ze hebben zeer kleine ogen. Er zijn er echter toch maar weinig of geen, die het hele gezichtsvermogen verloren hebben. Met zoetwatervissen en dieren, die in het duister leven, bijvoorbeeld in grotten, is het anders gesteld. Zij hebben een neiging hun ogen kwijt te raken.

» De diepzee-vissen verliezen ook hun kleur niet. De zoetwatervissen en dieren in grotten wel. Meestal worden die wit. Nu vragen jullie je natuurlijk af, hoe dat komt. Wat denk jij, Fred?... Waarom verliezen de diepzeevissen hun ogen niet en waarom blijven ze hun lichaamskleur behouden?

— Ik zou het niet weten, meester... Misschien door het zoute water?...

— Nee, niet door het zoute water! De reden van deze tegenstelling ligt waarschijnlijk in het feit, dat de diepten van de zee niet zo volslagen duister zijn als die van de grotten. Er dringt wel geen daglicht door. Maar er zijn vissen en waterdieren, die zelf licht afgeven. Wij kennen ook diertjes, die zelf licht uitstralen. Ken jij een voorbeeld, Rik?

Rik weet het niet, maar Frans is er als de kippen bij:

— Glimwormpjes, meester!

— Prachtig! Wij kennen bijvoorbeeld glimwormen en vuurvliegen. In de zee zitten er heel wat meer. Er is bijna geen dierengroep in zee, die geen lichtgevende vertegenwoordigers kent.

» Sommige lichtgevende dieren schijnen geen speciale lichtorganen te hebben. Ze geven een slijm af, dat regelmatig doorgloeit. Bij veel dieren vindt men lantaarntjes met lens, lamp en reflector. Ze kunnen een sterk gerichte lichtbundel geven. Onze schijnwerpers in het klein. Deze lantaarn-organen worden geregeld door het zenuwstelsel. Ze kunnen aan- en uitflikkeren. Nog iets heel merkwaardigs: er zijn zeeduivels en inktvissen, die verschillende lichtorganen met verschillende kleuren licht bezitten, bijvoorbeeld: rood, blauw en wit. Ja, jongens, ik zou haast zeggen: knijp je ogen nog eens stijf dicht en tracht je het eens voor te stellen. Het moet wel sprookjesachtig mooi zijn in de diepten der zee!

Het is doodstil in de klas. Je hoort alleen zo nu en dan een voet verschuiven.

— Het licht, dat de dieren uitstralen, kan de moeite waard zijn. Ze hebben eens zes lichtende zeediertjes in een jampot gestopt. Het waren zes « euphausiën ». Ze verspreidden genoeg licht om bij te lezen. Als een diepzeenet 's nachts wordt opgehaald en in een vat geleegd, gloeit het vat, alsof er vuur in brandt. De gezichten van de mensen, die ernaar kijken, zijn op enkele meters afstand te onderscheiden.

» Ik zie, jongens, dat we nog een paar minuten hebben voor de bel gaat. Ik zal jullie nog gauw even vertellen, dat die lichtjes niet altijd voor vreedzame doeleinden gebruikt worden.

» Er bestaat een diepzee-duivel, die de Engelse naam « angler » draagt. Dat betekent: hengelaar. Die anglers houden er een eigenaardige manier op na om een prooi te verschalken. Je moet weten, dat de lichtjes vooral dienen als middel van verstandhouding. Als bijvoorbeeld een mannetje een vrouwtje zoekt, gebruikt hij zijn lantaarn om een vrouwtje in de buurt op zijn aanwezigheid te wijzen.

» Wat doen nu die handige « hengelaars »? Ze hebben boven hun brede bek een soort buigzaam aanhangsel, een hengel. Het eind van die hengel is voorzien met lichtgevende organen, soms met verscheidenen kleuren. Als een andere vis dichterbij komt om dat licht eens te onderzoeken, gaat meneer ècht aan het hengelen! Hij speelt wat met de lampjes, tot hij ze voorzichtig omlaag brengt tot vlak voor zijn bek. De andere vis volgt het dwaallicht... Tot de hengel plotseling wordt teruggetrokken, de bek klapt dicht en... de vis is gevangen...

Ringngng!... Rrrrriiingngng!...

— De bel gaat. Nu opstappen, jongens. Voor vanavond geen huiswerk. Gaan jullie maar heerlijk spelen!

FONS.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

ROBBEDOES

Robbedies, een krantje leuk en fleurig.
En ingebonden, o zo keurig !
Mooie verhalen om te lezen,
En raadsels om uren zoet mee te wezen.
Doet het niet gauw aan de kant.
Eerst nog lezen de « Witte Hand ».
En als je ons krantje hebt bekeken,
Twee dagen en twee nachten,
Dan zit je weer met spanning
Op 't volgend nummer te wachten !

Eigen Werk van
PRAIRIEJONGEN uit Velp.

Zo beginnen we van de week onze tuin met een knol. Dat is nog eens « met de deur in huis vallen ! » Mannen, wat hebben jullie hard en keurig gewerkt ! We gaan dan ook dadelijk aan de slag.

JIMMY CARTELS uit Minderhout, bedankt voor je tekeningen om aan de muur van de knollenschuur te hangen. Toch hadden we ze liever in zwarte O. I. inkt gezien ! Succes met de voetbal. Rob niet laten schieten, hoor ! We zijn erg, heel erg nieuwsgierig naar je opstellen, en hopen, dat je ze gauw zal opsturen. Je vraagje over voetballers kan om practische redenen niet worden ingewilligd.

VEEL LAWAAI... WEINIG SPINAZIE !

Pietje wil maar geen spinazie eten. Ten einde raad zegt zijn moeder :

— Wacht maar deze nacht zal de duivel met jou komen afrekenen, nu je zo stout bent !

's Nachts begint het vreselijk te regenen, te donderen en te bliksemen. Moeder gaat naar de kamer van Pietje om bij hem te blijven tot het ergste voorbij zal zijn.

Verbaasd ziet ze, dat zijn bedje leeg is. Ze gaat op zoek en vindt hem eindelijk druk bezig met koude spinazie te eten, terwijl hij gromt :

— Wat een hoop lawaai om zo'n klein beetje spinazie !

WINNETOU 33.642 uit St. Niklaas.

Deze leuke knol is van onze trouwe rakker Winnetou. « Om alle droeve gezichten te doen verdrijven », schrijft hij erbij. Deze rakker sleept ook de eerste prijs met knoflook in de wacht, die we wekelijks aan de beste tekening toekennen. Bravo rakker ! Maar als jij je nu eens op eigen werk ging toeleggen ?

En nu de man met de duiven : **JEAN LOU 34.443** uit Leefdaal, met een opstel over zijn duivenhok. En we moeten het zeggen : een voorbeeldig opstelletje, omdat hij zo heel gewoon over een alledaags onderwerp spreekt :

MIJN DUIVENHOK

Mijn vader is een echte duivenliefhebber. Bij mij zit ook al duivenmelkersbloed in de aderen.

Ik heb dit jaar van vader al vier jonge, geringde duiven gekregen. Een van zijn blauwe witkop, zijn beste, dan nog een van zijn geschelpte, en ook nog twee van zijn blauwe duif en zwarte duivin.

Hierbij heb ik ook het plan al opgemaakt van mijn nieuwe duivenhok, in de zelfde vorm als dat van vader, maar niet zo groot.

Als mijn jonge duiven zo goed vliegen als die van vader zal ik ook wel prijzen winnen. Maar de geldduivel zal mij niet verleiden. Ik speel enkel maar voor mijn plezier.

Eigen Werk.

STANLEY 34.503 uit Borgerhout vergast ons deze week op een dichtknol, waaraan veel mankeert wat vorm en rijm betreft. Maar de inhoud daarentegen is zeer mooi en maakt deze knol volkomen het plaatsen waard :

MOEDER

Het mooiste op aard',
Is mijn moederke zoet.
Niemand op aard',
Is zo zacht en zo goed
Als gij, o moeder !
Ik besef nog niet
Al wat gij voor mij doet.
Duizendmaal,
Moet ik U danken,
Voor alles wat gij voor mij doet.
O, moeder !
Gij, zijt mijn grootste schat.

Eigen Werk.

Brullende leeuw. Nageknold door WINNETOU 33.642 uit St. Niklaas.

Dit is de eerste keer, dat je in ons tuintje verschijnt, nietwaar, Marcel ? Van harte welkom, rakker !

Wat je rijmwoorden betreft : het schaadt veel aan de schoonheid van een gedicht, als je in het rijm dezelfde woorden gebruikt, bijv. : « aard » in eerste en derde regel, « doet » in de zevende en tiende. Maar ja, alle begin is moeilijk. Lees de gedichten van echte dichters eens aandachtig en vraag je telkens af, waarom hij dat zus of zo zegt, of waarom hij nu juist dat woord gebruikt. Succes !

GEMASKERDE WREKER 32.839 uit Malelzen-Overijse stuurt een « gelukwens » :

EEN MOOIE GELUKWENS

Toen Kwabbernoot jarig was, feliciteerde zijn vader hem. Hij zei :

— Piet, ik wens je geluk met je verjaardag en ik hoop, dat je in eer en deugd moogt opgroeien.

« Dat is mooi gezegd, dacht Piet. Dat zal ik goed onthouden. Als er dan iemand jarig is, ben ik klaar. »

Hij repeteerde de volzin herhaalde malen en kon hem eindelijk glad opzeggen.

Toen — een maand later — zijn grootvader negentig jaar werd, spoedde hij zich naar diens woning en zei :

— Grootvader, ik wens u geluk met uw verjaardag, en ik hoop, dat ge in eer en deugd moogt opgroeien.

Eigen Werk.

Mijn duivenhok. - Eigen werk van JEAN LOU 34.443 uit Leefdaal.

Jullie zien wel, dat Robbedoesrakkers geen saaie klanten zijn, maar ook van grapjes genieten.

KIT CARSON uit Brantford : je bent een ijverig planter ! Bedankt voor je vriendelijke brief, maar vooral voor je voorbeeldige knol : een levensbeschrijving van Marco Polo. Werkelijk ten volle de moeite waard om geplaatst te worden. Maar andere rakkers komen ook graag aan de beurt!

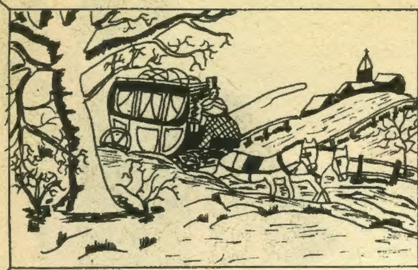
Je kan steeds in een verhaal op de tegenwoordige tijd springen, Kit, als je er levendigheid in wil brengen. Je deed het zelf al :

Ze worstelden door vloeden, lawine's en stormen heen, tot ze tenslotte in Peking aankwamen. (O. V. T.)

Daar worden ze verwelkomd door Koeblai Khan... (O. T. T.)

Een hartelijk welkom aan je broertje. Hij mag zich gerust in het Engels aan Snuffel richten.

Voor alle rakkers : wat Kit Carson met zijn opstel deed, is zeer aan te prijzen. Roger heeft namelijk een samenvatting gemaakt uit boeken, die hij had gelezen over

De oude postkoets. - Door ROBERTO SALVI 34.306 uit Hoboken.

Marco Polo. Als je dat altijd doet, wanneer je een boek gelezen hebt, zal de inhoud beter blijven hangen.

Tot slot van dit tuintje een gedicht van **Mr. FIELD uit Asse :**

LENTELUST

Nu de winter is verstreken
Komen vogels uit verre streken.
Alles staat in volle bloei
Alles schiet in volle groei.

Sterker lijken nu allen
Die in de winter niet zijn gevallen.
Ook alle Robbedoes rakkers
Worden nu nog flinkere makkers !

Eigen Werk.

Hiermee doet deze rakker zijn intrede in onze grote familie. Welkom !...

Rombedebom... Daar rollen de Eervolle Vermeldingen :

EL TORRO 34.550 uit Turnhout : een eerste begin is moeilijk, Harry. Maar houd vol ! Wil je voor een schuilnaam zorgen, **J. BOER uit Lendelede ?** Je raadsels zijn goed gevonden ! **TEXAS KID uit Schoten :** Te kort om er spanning in te brengen. Jammer, want je was zo goed begonnen ! Welkom, **BUCK DANNY 34.579 uit Drongen !** Bravo voor je tekening. Iets losser zijn met de pen. Wel, **ROBIN HOOD 34.562 uit Leopoldsburg :** het adres van Snuffeltje is hetzelfde als van Robbedoes. **MARSUPILAMI 34.563 uit Vlisseghem :** Art. 6 ! Jammer ! Hetzelfde voor **TIMOER uit Den Haag.**

Tot zover, beste vrienden ! Nog een goeie week, en dan hebben jullie weer een paar dagen vacantie ! Gelukkige stervelingen !

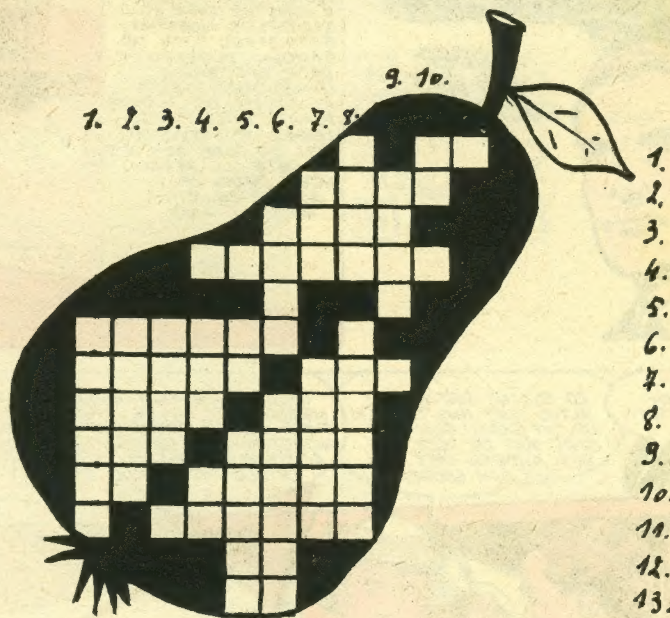
Nu voor een weekje ons tuintje uit. Tot zolang onze beste groeten : van Sjarel de Zetter, van Piet, maar vooral van jullie opperknollenplanter :

SNUFFEL.

Lente. - Eigen werk door KWABBERNOOT uit Bertem.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Vorm van zijn. — 2 : Te vervullen plicht. — 3 : Woord ter aanduiding van persoon of zaak. — 4 : Stukken. — 6 : Bekrachtigen. — 7 : God van hemel en aarde (Germ. Mythol.). - Rolrond steentje. — 8 : Ledig, vals, handig. - Tamme viervoetige dieren. — 9 : Faam, achting. - Witte vlek op voorhoofd van paarden. — 10 : Normaalprofiel (afk.). - Huisdier. — 11 : Vorm van harken. — 12 : Oud Testament (afk.). — 13 : Verkleinend achtervoegsel.

VERTIKAAL

1 : Sierbloem met rose of witte opgeblazen kelk. — 2 : Menigte. — 3 : God der liefde. — 4 : Dier levend in het water. - Vader. — 5 : Voegwoord. - Grillig, vreemd, zonderling. — 6 : Middag. - Effen ruimte. — 7 : Deel van de boom. - Vorm van keren. — 8 : Deel van het gelaat. - Vorm van lezen. — 9 : Slotwoord der katholieke gebeden. — 10 : Persoonlijk voornaamwoord.

OPLOSSING

Horizontaal. — 1 : Is. — 2 : Taak. — 3 : Naam. — 4 : Brokken. — 6 : Staven. — 7 : Irmin. - Kei. — 8 : Loos. - Vee. — 9 : Eer. - Bles. — 10 : Np. - Paard. — 11 : Harkte. — 12 : Ot. — 13 : Ke.

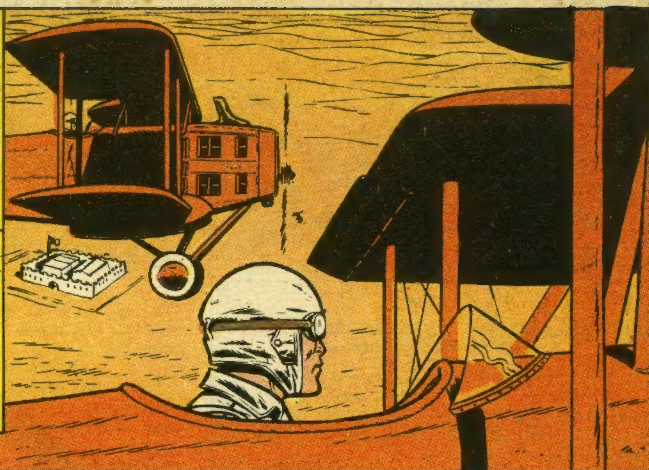
Vertikaal. — 1 : Silene. — 2 : Troep. — 3 : Amor. — 4 : Vis. - Pa. — 5 : En. - Barok. — 6 : Noen. - Vlakte. — 7 : Tak. - Keert. — 8 : Kaak. - Leesde. — 9 : Amen. — 10 : Ik.

Met onze helden op stap...

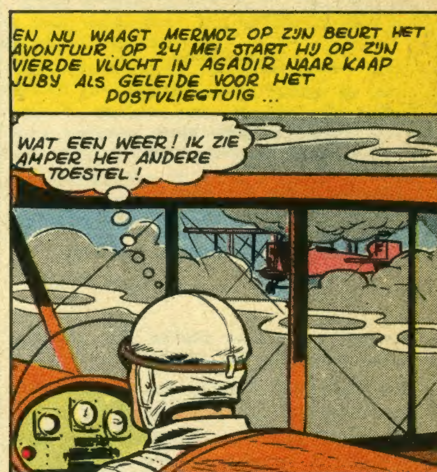
In de nieuwste albums vind je onze helden op hun best. Ga met hen mee op avontuur in :

Robbedoesalbum 49
Een Vliegtuig wordt vermist
De stille Planeet
De Baard en de Kale in Midden-Amerika
Oscar en zijn Geheimen
De verloren Stad
Zeeschuimers

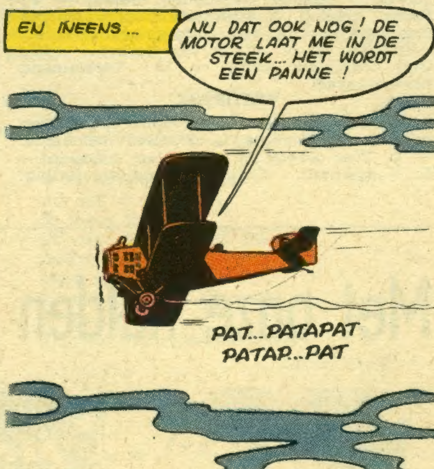

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co. Eindhoven, H. Seghersiaan 19.